

Ordning, der bringer dette saa hyppigt omstridte Spørgsmaal ud af Verden paa en for Statskassen ubestridelig fordelagtig Maade. Det Lovforslag, som jeg her har den Ære at forelægge, er jo bygget paa det kongelige Regulativ af 18. December 1912, der findes vedhæftet. Derefter normerer Kongen en Hofstat, d. v. s., i Regulativet nævnes en Række Hofstillinger samt de Lønninger, som Indehaverne af disse Stillinger skal oppebære, saaledes at kun Indehaverne af de i dette Regulativ nævnte Stillinger med de i Regulativet opførte Lønninger faar Pensionsret. Alleerede ved dette kgl. Regulativ blev Antallet af saadanne Hofembedsmænd og -funktionærer, der eventuelt kunde blive pensioneret, begrænset meget betydeligt. Kong Christian den Niendes Hofstat bestod af i alt 210 pensionsberettigede Embedsmænd og Funktionærer, Frederik den Ottendes af 191. Den nu regerende Konge indskrænkede ved sin Tronbestigelse dette Tal til 125, men ved det kgl. Regulativ er dette Tal yderligere indskrænket til 96, altsaa neppe det halve af, hvad der ved de 2 foregaaende Kongers Hofetater var kvalificeret til Statspensionering. Men denne Begrænsning var ikke i og for sig tilstrækkelig til at sikre Statskassen en væsentlig Besparelse. Man er da gaaet det Skridt videre, selvfølgelig med Kongens fuldkomne Samstemning, at Antallet af de Personer, der ved deres Afgang ved Tronskifte faktisk faar Pension, begrænses til 35, nemlig 13 Embedsmænd og 22 Betjente. Af de 96 i Regulativet opførte vil der altsaa kun kunne blive Tale om at pensionere 35, der maa tages indenfor Kredsen af de 96 og med de pensionsberettigede Lønninger, der er opførte i Regulativet. Hvor stor en Vinding der ligger deri for Statskassen, ses bedst af, at Antallet af de med Statspension afskedigede Hofembedsmænd og -funktionærer ved Christian den Niendes Død var 74, ved Frøderik den Ottendes Død 66, og Antallet af dem, der fremtidig vil kunne opnaa Pension, bliver altsaa kun omtrent Halvdelen heraf. Selvfølgelig er det en Forudsætning, at hermed er Kongens Ret til at ansætte Hofembedsmænd og Hoffunktionærer og til at lønne dem, som han behager, aldeles ikke begrænset, Kongen kan ansætte en Hofstat, om det skal være 2 à 3 Gange saa stor som nævnt i Regulativet og med Lønninger, der er 2 à 3 Gange saa store, men det faar blot ingen Konsekvens for Statskassen, heller ikke med Hensyn til Pensionsbyrden. Ligeledes hjemler dette Lovforslag i Over-

ensstemmelse med den tidligere fulgte Praksis, at Staten overtager de af den opførte Civilliste udredede Pensioner, ganske i Overensstemmelse med de Regler, der hidtil er fulgte, men atter her er der den Begrænsning, at ingen kan pensioneres, som ikke beklæder en Stilling, der er opført i Regulativet, og kun af den Lønning, som er opført i Regulativet. Med Hensyn til Understøttelserne en Gang for alle skal disse udredes efter de hidtil gældende Regler, men dog saaledes, at det samlede Beløb, der falder Statskassen til Last, for disse Understøttelser er begrænset til et Maksimum af 20,000 Kr. For yderligere Sikkerheds Skyld er det her i Lovforslaget udtrykkelig anført, at al Pensionering af Tjenestemænd hos apanagerede Medlemmer af det kgl. Hus er Statskassen uvedkommende. Forholdet har tidligere været ordnet saaledes i Henhold til Pensionslovene af 1851 og 1858, at der blev givet en Anvisning paa Statspensionering for Embedsmænd og Funktionærer for saadanne apanagerede Hoffer, for hvilke Apanage var fastsat ved Lov af 5. Januar 1851. Alle disse tidligere apanagerede Hoffer er nu uddøde, og Pensionsretten har altid været bestemt begrænset til de Hoffer, hvis Apanage var bestemt inden 1851, men alligevel vil det for Klarheds Skyld være det bedste at anføre i Lovforslaget, saaledes som det er sket, at der ikke fremtidig vil kunne rejses Spørgsmaal om Pensionering af Tjenestemænd hos apanagerede Medlemmer af det kongelige Hus, ligesom ogsaa Bestemmelsen i Pensionsloven af 21. Februar 1858, § 2, sidste Punktum, udtrykkelig ophæves.

Ved andre Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke dvæle, idet selve Pensionsreglerne efter Lovforslaget i det væsentlige er de samme, som har været gældende ifølge de hidtidige Hofpensionslove.

Med disse Ord skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til Tingets Velvillie og til hurtig Behandling.

la Cour: Jeg synes i det hele taget, at det er meget uheldigt, at Staten skal have det mindste med Hofpensionerne at gøre, men jeg er ogsaa klar over, at jo mere vi beskærer Civillisten, desto mere bliver vi nødt til at have med Pensionerne at gøre. Denne Civillistè paa 1 Mill. Kr. for den regerende Konge har jo nu eksisteret i omtrent 50 Aar. Statens Embeds- og Bestillingsmænd har i den Periode ikke een Gang, men flere Gange faaet deres